

А квіти, що ти зібрала...

Іван Коваленко

О.Р.*

А квіти ті, що ти зібрала,
Стояли довго на столі
І пахли ніжно, і не в'яли,
Немов зростали на землі.

Немов цвіли вони на схилі,
На березі Десни-ріки,
Лишились в них ласкаві хвилі
І дотик милої руки.

І туга душу обгортала:
Мабуть, тому вони цвіли,
Що ти їх кожної торкала –
Вони цю ніжність зберегли.

Та можна й квітами карати.
Напевно, знала ти сама.
Навіщо квіти залишати?
Вони цвітуть – тебе нема.

*Тут і далі: Ольга Рожманова – улюблена учениця, друг сім'ї Коваленків.